

“How to Argue With God- a Feminist and Zionist’s Perspective”

Rabbi Chaim Metzger chaimmetzger@gmail.com

What seems to be the motivating factor behind the daughters of Zelophehad's actions? How does it look for a feminist? A Zionist?

Numbers Chapter 27

1 Then drew near the daughters of Zelophehad, the son of Hephher, the son of Gilead, the son of Machir, the son of Manasseh, of the families of Manasseh the son of Joseph; and these are the names of his daughters: Mahlah, Noah, and Hoglah, and Milcah, and Tirzah. 2 And they stood before Moses, and before Eleazar the priest, and before the princes and all the congregation, at the door of the tent of meeting, saying: 3 'Our father died in the wilderness, and he was not among the company of them that gathered themselves together against the LORD in the company of Korah, but he died in his own sin; and he had no sons. 4 Why should the name of our father be done away from among his family, because he had no son? Give unto us a possession among the brethren of our father.' 5 And Moses brought their cause before the LORD. {P}

6 And the LORD spoke unto Moses, saying: 7 'The daughters of Zelophehad speak right: thou shalt surely give them a possession of an inheritance among their father's brethren; and thou shalt cause the inheritance of their father to pass unto them. 8 And thou shalt speak unto the children of Israel, saying: If a man die, and have no son, then ye shall cause his inheritance to pass unto his daughter. 9 And if he have no daughter, then ye shall give his inheritance unto his brethren. 10 And if he have no brethren, then ye shall give his inheritance unto his father's brethren. 11 And if his father have no brethren, then ye shall give his inheritance unto his kinsman that is next to him of his family, and he shall possess it. And it shall be unto the children of Israel a statute of judgment, as the LORD commanded Moses.' {P} (JPS 1917)

במדבר פרשת פינחס פרק כז פסוק א - יא
(א) ותקרבנה בנות זלפחד בן-הפחד בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה למשפחת מנשה בן-יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נחלה וחגלה ומלקה ותרצה: (ב) ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל-העדה פתח אהל-מועד לאמר: (ג) אבינו מת במדבר והוא לא-היה בתוך העדה הנוצדים על-ידי יקוק בעדנת קרח כִּי בחטאו מת ובנים לא-היו לו: (ד) למה יגדע שם-אבינו מתוך משפחתו כִּי אין לו בן תנה-לנו אחזה בתוך אחי אבינו: (ה) ויקרב משה את-משפטן לפני יקוק: ס (ו) ויאמר יקוק אל-משה לאמר: (ז) כֹּן בנות זלפחד דברת נכון תתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את-נחלת אביהן להן: (ח) ואל-בני ישראל תדבר לאמר איש כִּי-ימות וכל-אין לו והעברתם את-נחלתו לבתו: (ט) ואם-אין לו בת ונתתם את-נחלתו לאחיו: (י) ואם-אין לו אחים ונתתם את-נחלתו לאחי אביו: (יא) ואם-אין אחים לאביו ונתתם את-נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו ונרש אתה והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יקוק את-משה: ס

Now that we have properly explained how amazing they are, we can find out what the future holds for them.

Numbers Chapter 36

1 And the heads of the fathers' houses of the family of the children of Gilead, the son of Machir, the son of Manasseh, of the families of the sons of Joseph, came near, and spoke before Moses, and before the princes, the heads of the fathers' houses of the children of Israel; 2 and they said: 'The LORD commanded my lord to give the land for inheritance by lot to the children of Israel; and my lord was commanded by the LORD to give the inheritance of Zelophehad our brother unto his daughters. 3 And if they be married to any of the sons of the other tribes of the children of Israel, then will their inheritance be taken away from the inheritance of our fathers, and will be added to the inheritance of the tribe whereunto they shall belong; so will it be taken away from the lot of our inheritance. 4 And when the jubilee of the children of Israel shall be, then will their inheritance be added unto the inheritance of the tribe whereunto they shall belong; so will their inheritance be taken away from the inheritance of the tribe of our fathers.' 5 And Moses commanded the children of Israel according to the word of the LORD, saying: 'The tribe of the sons of Joseph speaketh right. 6 This is

במדבר פרשת מסעי פרק לו פסוק א - יג
(א) ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני-גלעד בן-מכיר בן-מנשה ממשפחת בני-יוסף וינדבאו לפני משה ולפני הנשיאים ראשי אבות לבני ישראל: (ב) ויאמרו את-אדני צוה יקוק לתת את-הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביקוק לתת את-נחלת זלפחד אחינו לבנותיו: (ג) והיו לאחד מבני שבטי בני-ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהינה להם ומגדל נחלתנו יגרע: (ד) ואם-יהינה היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן: (ה) ויצו משה את-בני ישראל על-פי יקוק לאמר כֹּן מטה בני-יוסף דברים: (ו) זה הדבר אשר-צוה יקוק

the thing which the LORD hath commanded concerning the daughters of Zelophehad, saying: Let them be married to whom they think best; only into the family of the tribe of their father shall they be married. 7 So shall no inheritance of the children of Israel remove from tribe to tribe; for the children of Israel shall cleave every one to the inheritance of the tribe of his fathers. 8 And every daughter, that possesseth an inheritance in any tribe of the children of Israel, shall be wife unto one of the family of the tribe of her father, that the children of Israel may possess every man the inheritance of his fathers. 9 So shall no inheritance remove from one tribe to another tribe; for the tribes of the children of Israel shall cleave each one to its own inheritance.' 10 Even as the LORD commanded Moses, so did the daughters of Zelophehad. 11 For Mahlah, Tirzah, and Hoglah, and Milcah, and Noah, the daughters of Zelophehad, were married unto their father's brothers' sons. 12 They were married into the families of the sons of Manasseh the son of Joseph, and their inheritance remained in the tribe of the family of their father. 13 These are the commandments and the ordinances, which the LORD commanded by the hand of Moses unto the children of Israel in the plains of Moab by the Jordan at Jericho. {P} (JPS1917)	לִבְנוֹת צִלְפָּחַד לְאִמֹּר לְטוֹב בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אֲדָם לְמִשְׁפַּחַת מִטָּה אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים: (ז) וְלֹא־תִסָּב נַחֲלָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּטָּה אֶל־מִטָּה כִּי אִישׁ בְּנַחֲלָת מִטָּה אֲבֹתָיו יִדְבָּקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: (ח) וְכָל־ בֵּת יִרְשֶׁת נַחֲלָה מִמִּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָד מִמִּשְׁפַּחַת מִטָּה אֲבִיהֶם תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירָשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָת אֲבֹתָיו: (ט) וְלֹא־תִסָּב נַחֲלָה מִמִּטָּה לְמִטָּה אַחֶר כִּי־אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבָּקוּ מִטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (י) כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֹּן עָשׂוּ בָנוֹת צִלְפָּחַד: (יא) וְתִהְיֶינָה מַחֲלָה תִרְצָה וְחֹגִלָּה וּמִלְכָּה וְנוֹעָה בָנוֹת צִלְפָּחַד לְבְנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים: (יב) מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי־מְנַשֶּׁה בֶּן־ יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וְתָהִי נַחֲלָתָן עַל־מִטָּה מִשְׁפַּחַת אֲבֹתָן: (יג) אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְמֹשֶׁה בְּיַד־מֹשֶׁה אֶל־ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרִיחוֹ:

Who were the sons of Machir to demand the share of the land?

Numbers Chapter 32 1 Now the children of Reuben and the children of Gad had a very great multitude of cattle; and when they saw the land of Jazer, and the land of Gilead, that, behold, the place was a place for cattle, 2 the children of Gad and the children of Reuben came and spoke unto Moses, and to Eleazar the priest, and unto the princes of the congregation, saying: 3 'Ataroth, and Dibon, and Jazer, and Nimrah, and Heshbon, and Elealeh, and Sebam, and Nebo, and Beon, 4 the land which the LORD smote before the congregation of Israel, is a land for cattle, and thy servants have cattle.' {S} 5 And they said: 'If we have found favour in thy sight, let this land be given unto thy servants for a possession; bring us not over the Jordan.' 6 And Moses said unto the children of Gad and to the children of Reuben: 'Shall your brethren go to the war, and shall ye sit here? 7 And wherefore will ye turn away the heart of the children of Israel from going over into the land which the LORD hath given them? ...39 And the children of Machir the son of Manasseh went to Gilead, and took it, and dispossessed the Amorites that were therein. 40 And Moses gave Gilead unto Machir the son of Manasseh; and he dwelt therein. 41 And Jair the son of Manasseh went and took the villages thereof, and called them Havvoth-jair. 42 And Nobah went and took Kenath, and the villages thereof, and called it Nobah, after his own name.	פֶּרֶשֶׁת מִטּוֹת (א) וּמִקֵּהוּ רֹב הָיָה לְבְנֵי רְאוּבֵן וּלְבְנֵי־גָד עֲצִיּוֹם מְאֹד וַיֵּרְאוּ אֶת־אֶרֶץ יַעְזָר וְאֶת־אֶרֶץ גִּלְעָד וְהִנֵּה הַמָּקוֹם מְקוֹם מִקְנֶה: (ב) וַיָּבֹאוּ בְנֵי־גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־ אֱלֵעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־נָשִׂאֵי הָעֵדָה לֵאמֹר: (ג) עָטְרוֹת וְדִיבּוֹן וְיַעְזָר וְנִמְרָה וְחֶשְׁבּוֹן וְאֵלְעָלָה וּשְׁבָם וְנֹב וּבְעֹן: (ד) הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הִנֵּה יְהוָה לִפְנֵי עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִקְנֶה הִוא וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֶה: ס (ה) וַיֹּאמְרוּ אִם־מִצָּאנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לְאֻחֻזָּה אֶל־ תַּעֲבֹרְנוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן: (ו) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבְנֵי־גָד וּלְבְנֵי רְאוּבֵן הֲאִסִּיכֶם יְבֹאוּ לְמַלְחָמָה וְאַתֶּם תָּשְׁבוּ פֹה: (ז) וְלָמָּה תִּנּוּאוּן תִּנְיָאוּן אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַבְרֹת אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה: ... (לט) וַיֵּלְכוּ בְנֵי מְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה גִלְעָדָה וַיִּלְכְּדוּהָ וַיֹּרֶשׁ אֶת־הָעַמִּירִי אֲשֶׁר־בָּהּ: (מ) וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד לְמְכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ: (מא) וַיֹּאֶיר בֶּן־מְנַשֶּׁה הַלֵּל וַיִּלְכֹּד אֶת־חֻזְתֵּיהֶם וַיִּקְרָא אֹתָם חֻזַּת נָאִיר: (מב) וְנֹבַח הַלֵּל וַיִּלְכֹּד אֶת־קִנָּת וְאֶת־בְּנֵיהֶּ וַיִּקְרָא לָהּ נֹבַח בְּשֵׁמוֹ:

Is it fitting that Benot Tzlafchad married their cousins?

במדבר כ"ז:א-י"א

(א) וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְנַשֶּׁה בֶּן יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי הַנְּשָׂאִים רָאשֵׁי אֲבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. (ב) וַיֹּאמְרוּ אֶת אֲדֹנֵי צוּה יְיָ לָתֵת אֶת הָאָרֶץ בְּנִחְלָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲדֹנֵי צוּה בְיָמֵינוּ לָתֵת אֶת נַחֲלָתָם צֶלְפָדֶה אֲחֵינוּ רִבְחָו. (ג) וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים וְנִגְרַשְׁתָּ מִנַּחֲלָתָם מִנַּחֲלַת אֲבוֹתֵינוּ. (ד) וְנִסַּף עַל נַחֲלָתָם הַמָּשָׁה אֲשֶׁר תִּתְּנֶנָּה לָהֶם וְנִגְרַל מִנַּחֲלָתָם. (ה) וְאִם יִהְיֶה חֵיבֵל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִסַּפְתָּ מִנַּחֲלָתָם עַל נַחֲלָתָם הַמָּשָׁה אֲשֶׁר תִּתְּנֶנָּה לָהֶם. (ו) וְנִסַּפְתָּ מִשָּׁה אֲבוֹתֵינוּ וְנִגְרַשְׁתָּ מִנַּחֲלָתָם. (ז) וְיָצָא מֹשֶׁה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ לֵאמֹר כֵּן מָשָׁה בְּנֵי יוֹסֵף דְּבָרִים. (ח) זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צוּה יְיָ רִבְחָו צֶלְפָדֶה לֵאמֹר לְשׁוֹב בְּעֵינֵיהֶם תִּתְּנֶנָּה לְנָשִׁים אֶךְ לְמִשְׁפַּחַת מֹשֶׁה אֲבוֹתָם תִּתְּנֶנָּה לְנָשִׁים. (ט) וְלֹא תִסָּב מִנַּחֲלָתָם לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמָּשָׁה אֵל מָשָׁה כִּי אִישׁ מִנַּחֲלָתָם מָשָׁה אֲבוֹתֵינוּ יִדְבְּקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (י) וְכָל בֵּית יִרְשָׁה מִנַּחֲלָתָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָד מִמִּשְׁפַּחַת מֹשֶׁה אֲבוֹתֵינוּ תִתְּנֶנָּה. (יא) וְלֹא תִסָּב מִנַּחֲלָתָם לְאִשְׁתּוֹ יִרְשָׁה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ מִנַּחֲלָתָם אִישׁ מִנַּחֲלָתָם אִישׁ כִּי יָמוּת וְכֵן אֶסֶר כִּי אִישׁ מִנַּחֲלָתָם יִדְבְּקוּ מִמֶּנּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (יב) כֹּאֲשֶׁר צוּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה בֶּן עִשָּׂו צֶלְפָדֶה. (יג) וְתִתְּנֶנָּה מִנַּחֲלָתָם וְנָעַה בְּנִיחְלָה צֶלְפָדֶה לִבְנֵי דֹדֵיהֶם לְנָשִׁים. (יד) מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְנַשֶּׁה בֶּן יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וְתָתִי מִנַּחֲלָתָם עַל מָשָׁה מִשְׁפַּחַת אֲבוֹתֵינוּ. (טו) אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צוּה יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מִזְבֵּחַ עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ.

במדבר כ"ז:א-י"א

(א) וַיִּקְרְבוּ בְּנֵי צֶלְפָדֶה בֶּן חֹפֶר בֶּן גִּלְעָד בֶּן מִכִּיר בֶּן מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחַת מְנַשֶּׁה בֶּן יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵיהֶם מַחֲלֵה נָעָה וְחִגְלֵה וְיִסְלָפָה וְתַרְצֵה. (ב) וְהִתְקַדְּתָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אֱלֹהֵי הַבְּתָר וְלִפְנֵי הַנְּשָׂאִים וְכָל הָעֵדָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר. (ג) אֲבוֹתֵינוּ מֵת בְּמִדְבָר וְהוּא לֹא הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנִּזְעָדִים עַל יְיָ בַּעֲדַת קִרְחָה כִּי בְּהִטָּא מֵת וּבְנֵים לֹא הָיוּ לוֹ. (ד) לָקַח יִצְחָק שֵׁם אֲבוֹתֵינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחַת כִּי אֵין לוֹ בֶּן תָּנָה לָנוּ אֲחֵנָּה בְּתוֹךְ אֲשֵׁי אֲבוֹתֵינוּ. (ה) וְיִקְרַב מֹשֶׁה אֶת מִשְׁפַּחַת לִפְנֵי יְיָ. (ו) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. (ז) כֵּן בְּנֵי צֶלְפָדֶה דְּבָרִית נָתַן תָּתִן לָהֶם אֲחֻזָּת נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֲשֵׁי אֲבוֹתֵינוּ וְהִעֲבַרְתָּ אֶת נַחֲלָתָם אֲבוֹתֵינוּ לָהֶן. (ח) וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ כִּי יָמוּת וְכֵן אֵין לוֹ וְהִעֲבַרְתֶּם אֶת נַחֲלָתָם לְבָתָּא. (ט) וְאִם אֵין לוֹ בֵּית וְנִתְּנָם אֶת נַחֲלָתָם לְאֶחָיו. (י) וְאִם אֵין לוֹ אֲחִים וְנִתְּנָם אֶת נַחֲלָתָם לְאִשְׁתּוֹ אֲבוֹתֵינוּ. (יא) וְאִם אֵין אֲחִים לְאֲבוֹתֵינוּ וְנִתְּנָם אֶת נַחֲלָתָם לְשָׂאֵרֵי שִׁבְטָם אֲלֵיוֹ מִמִּשְׁפַּחַתוֹ וְנִרְשָׁה אֶתָּה וְהִנֵּחְתָּ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻשָּׁה כֹּאֲשֶׁר צוּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה.

Midrash Fits

Rashi Bamidbar 27:1

OF THE FAMILIES OF MANASSEH THE SON OF JOSEPH — Why is this stated? Has it not already been said בן מְנַשֶּׁה, and consequently we know that they belonged to the family of Manasseh the son of Joseph?! But it is to suggest the following idea to you: Just as Joseph held the Promised Land dear, as it is said, (Genesis 50:25) “And ye shall bring my bones up (to Palestine) from hence”, so, too, his daughters held the Land dear, as it is said, (v. 4) “Give us an inheritance”; and further to teach you that they were righteous all of them (everyone here mentioned in the pedigree), for in every case where a person’s doings and his ancestors’ doings are nowhere plainly described and Scripture somewhere enters into the details of the pedigree in respect to one of them, tracing his genealogy back to someone worthy of praise, it is evident that the person in question is himself a righteous man and a son of a righteous father. But if it gives his genealogy in connection with something deserving of reprobation, — as, for example, (2 Kings 25:25) “Ishmael the son of Nethanian the son of Elishama came ... and smote Gedaliah”, then it is quite certain that all who are mentioned in connection with him were wicked people (Sifrei Bamidbar 133:1).

AND HE WAS NOT [... IN THE CONGREGATION OF KORAH] — Because they intended to state בחטתו מת, that HE DIED IN HIS OWN SIN they felt compelled to say he had taken no part in the sin of those who murmured, nor had he been in the congregation of Korah who incited the people against the Holy One, blessed be He (cf. Sifrei Bamidbar 133:3, Bava Batra 118b), but he had died through his own sin only, and had not made others to sin with him (Sifrei Bamidbar 133:3). — As regards what this sin was, R. Akiba said that he was the man who gathered sticks on the Sabbath day (Numbers 15:32); R. Simeon said that he was one of those who presumed to disobey God’s command (Numbers 14:44) (Shabbat 96b).

למשפחת מנשה בן יוסף. למה נאמר? ונהלא כבר נאמר בן מנשה, אלא לומר לה, יוסף חבב את הארץ, שנאמר "והעלתם את עצמותי וגו' (בראשית נ') ובנותיו חבבו את הארץ, שנאמר תנה לנו אחזה, וללמדך שהיו כלם צדיקים, שכל מי שמעשיו ומעשיו אבותיו סתומים ופרט להם הכתוב באחד מהם ליחסו לשבח, הרי זה צדיק בן צדיק, ואם יחסו לגנאי, כגון "בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע" (מלכים ב כ"ה), בידוע שכל הנזכרים עמו רשעים היו (ספרי):

והוא לא היה וגו'. לפי שהיו באות לומר בחטאו מת, ונזקקו לומר לא בהטאו מתלוננים ולא בעדת קרח שהצו על הקב"ה היה, אלא בהטאו לבדו מת, ולא הקטיא את אחרים עמו (ספרי); רבי עקיבא אומר מקושיש עצים היה ורבי שמעון אומר מן המעפילים היה (שבת צ"ו):